

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

15.02.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

A dark, monochromatic image of a statue of Lady Justice, blindfolded and holding scales of justice, set against a dark background. The statue is the central visual element of the page.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

WYROK NSA Z DNIA 08/02/2018 [I FSK 546/16]: Definicja świadczenia usług za wynagrodzeniem. Kwalifikacja na gruncie VAT przekazania wkładu własnego liderowi wspólnego przedsięwzięcia

Przekazanie środków (wkład własny) przez partnera liderowi w ramach wspólnego przedsięwzięcia nie powoduje powstania obowiązku podatkowego w VAT, nie stanowi bowiem wynagrodzenia za usługę. Wprawdzie u.p.t.u. zawiera bardzo szerokie pojęcie usługi - nie oznacza to jednak, że świadczeniem usługi jest każda czynność, każde zdarzenie, którego efektem jest przysporzenie jednej ze stron na skutek działania lub zaniechania drugiej strony. W orzecznictwie TSUE przyjmuje się, że mamy do czynienia ze świadczeniem usługi za wynagrodzeniem, jeżeli istnieje związek prawny między usługodawcą a usługobiorcą, w ramach którego następuje wzajemne świadczenie, a wynagrodzenie stanowi wartość przekazaną za usługi świadczone na rzecz usługobiorcy. Ponadto musi istnieć bezpośrednia, jasna i zindywidualizowana korzyść po stronie dostawcy towaru lub usługi. Odpłatność za otrzymane świadczenie ma pozostawać w bezpośrednim związku z czynnością, która miała być opodatkowana podatkiem, a także jest możliwa do wyrażenia w pieniądzu wartość świadczenia wzajemnego. Przekazanie wkładu własnego przez partnera wspólnego przedsięwzięcia na rzecz lidera nie spełnia ww. cech, pozwalających przyjąć, że mamy do czynienia ze świadczeniem usługi za wynagrodzeniem.

**WYROK NSA Z DNIA 06/02/2018
[II FSK 3513/17]: Przesłanki kwalifikowania strat poniesionych na kontraktach opcyjnych do kosztów podatkowych**

Podatnik nie może negatywnych skutków finansowych swoich decyzji przenosić na państwo, gdy nie dochował należytej staranności w celu niedopuszczenia do powstania straty albo zminimalizowania jej wysokości. Każdy kontrakt na realizację instrumentów pochodnych postrzegany w całości musi być racjonalny. Nie wystarczy zatem, by tylko jego część ograniczała niekorzystny wzrost kursu, gdy jego koszt nieproporcjonalnie narażał spółkę na straty. W takim wypadku działania podatnika nie mogą być uznane za racjonalne w świetle art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze u.p.d.o.p. Ryzyko, jakie podjęła spółka, było niewspółmierne do zakresu zabezpieczenia się przed spadkiem kursu Euro. Umowy zawierane przez spółkę były działaniem nieracjonalnym, ponieważ nie były adekwatne do jej rzeczywistych potrzeb, a poniesienie kosztów nie było

konieczne do osiągnięcia lub zabezpieczenia przychodu. Spółka, zamiast zabezpieczać kurs, po jakim rozliczy przepływy ze swej podstawowej działalności, używała tych instrumentów do spekulacji na kursie walutowym. W tej sytuacji za uzasadnione należy uznać stwierdzenie, że o kwalifikacji wydatku jako kosztu decyduje przede wszystkim racjonalny zamiar podatnika. Racjonalność ta odnosi się do wiedzy na temat związków między przyczyną a skutkiem. Stopień dbałości w działaniu podatnika wiąże się zatem z należytych uzasadnieniem przewidywań co do kształtowania się związku między przyczyną, tj. poniesionym kosztem, a następstwem, w tym przypadku przychodem lub stratą. W konsekwencji, spółka nie ma możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych strat poniesionych na kontraktach opcyjnych zawartych w celach spekulacyjnych, niezwiązanych z jej podstawową działalnością.

**WYROK NSA Z DNIA 08/02/2018
[I FSK 394/16]: Obowiązek wykładni prounijnej art. 43 ust. 1 pkt 32 u.p.t.u.**

Przepis art. 43 ust. 1 pkt 32 u.p.t.u. w zw. z art. 132 ust. 1 lit. m Dyrektywy 112 należy tak interpretować, że zwolnieniem od podatku określonym w tej normie objęte są nie tylko usługi ściśle związane ze sportem lub wychowaniem fizycznym świadczone przez kluby sportowe, związki sportowe oraz związki stowarzyszeń i innych osób prawnych, których celem statutowym jest działalność na rzecz rozwoju i upowszechniania sportu, ale również tego typu usługi świadczone przez inne podmioty nienastawione na osiągnięcie zysku.

**WYROK NSA Z DNIA 07/02/2018
[I FSK 733/15]: Przewidziane w u.p.t.u. dodatkowe kryteria różniące produkty objęte obniżoną stawką VAT nie są sprzeczne z prawem wspólnotowym**

Biorąc pod uwagę tezę wyroku TSUE w sprawie C-499/16 (AZ) należy uznać, że krajowe przepisy art. 41 ust. 2 w zw. z poz. 34 załącznika nr 3 do u.p.t.u. nie są niezgodne z przepisami wspólnotowymi, w zakresie, w jakim wprowadzają dodatkowe kryterium różniące produkty objęte obniżoną stawką VAT, takie jak „data minimalnej trwałości” lub „termin przydatności do spożycia” – pod warunkiem, że nie powoduje to naruszenia zasady neutralności i konkurencyjności. Zdaniem TSUE, kwestię tę badać powinien sąd krajowy. Jednak, uwzględniając specyfikę krajowego postępowania administracyjnego i sądowniczoadministracyjnego, wskazać należy, że oceny tej nie może dokonać sąd administracyjny, ani też organ interpretacyjny w ramach postępowania o wydanie interpretacji. Kwestia preferencji tzw. przeciętnego konsumenta wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego i np. zasięgnięcia opinii specjalisty, czy też badania rynku w zakresie decyzji, jakie podejmuje klient.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

OPINIA ZABEZPIEZAJĄCA SZEFA KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ Z DNIA 30/01/2018 [DOK4.8011.5.2017]: Przesłanki stosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania w zakresie świadczenia pieniężnego uzyskanego przez pracownika z tytułu zawartej z pracodawcą „umowy dotyczącej uczestnictwa w wyniku sklepu”

Pomimo dwustrumieniowego określenia wynagrodzenia na rzecz kierownika sklepu w oparciu o umowę o pracę oraz umowę, nie sposób uznać, że w przedmiotowej sprawie doszło do nieuzasadnionego dzielenia operacji, ponieważ działania podejmowane zarówno przez uczestnika, jak i spółkę były racjonalne i podjęte w celu realizacji z góry jasno nakreślonych celów ekonomicznych i gospodarczych. Należy zatem stwierdzić, że sposób działania opisany we wniosku nie był sztuczny. Świadczą o tym powoływane w niniejszym uzasadnieniu okoliczności w postaci:

- 1) możliwości przypisania umowie cech inwestycyjnych służących osiągnięciu zakładanego przez wnioskodawców celu poprawy wyników finansowych sklepu na tle jednostek konkurencyjnych,
- 2) istnienia realnego ryzyka utraty zainwestowanego przez uczestnika kapitału, przy jednoczesnej możliwości osiągnięcia wyższych dochodów niż w przypadku umowy o pracę po spełnieniu warunków umownych,
- 3) brak funkcjonowania w umowie rozwiązań typowych dla premiowania pracowników, np. uzależnienie wypłaty dodatkowego świadczenia pieniężnego wyłącznie od uzyskania lepszych wyników sprzedażowych danego sklepu oraz częstotliwość dokonywanych wypłat (w niniejszej sprawie raz na 6 lat), a także
- 4) adekwatność i brak wewnętrznej sprzeczności warunków przyjętych w umowie w kontekście realizacji celów, jakie zostały określone dla uczestnika.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 25/01/2018
[0112-KDIL1-2.4012.652.2017.1.NF]:
W sytuacji odmowy wydania przez
spółkę towaru i zwrotu niedoszłemu
nabywcy wpłaconych przez niego
środków pieniężnych po stronie
spółki powstaje obowiązek podat-
kowy w VAT w związku z otrzymaniem
tych środków**

Zaliczka, jak również przedpłata, jako zapłata na poczet przyszłej należności musi być powiązana z konkretną transakcją – co w przedmiotowej sytuacji ma miejsce. Tym samym, w sytuacji, gdy przed dokonaniem dostawy towaru spółka (wnioskodawca) otrzyma całość lub część zapłaty, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą jej otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty, w myśl art. 19a ust. 8 u.p.t.u. Zatem, w sytuacji odmowy wydania przez spółkę towaru i zwrotu niedoszłemu nabywcy wpłaconych przez niego środków pieniężnych, po stronie wnioskodawcy powstanie – w związku z otrzymaniem tych środków – obowiązek podatkowy.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 31/01/2018
[0114-KDIP4.4012.698.2017.1.BS]:
Zasady odliczania podatku naliczo-
nego od wydatków inwestycyjnych
i bieżących dotyczących inwestycji
przekazanych jednostkom organi-
zacyjnym gminy**

Brak jest jednoznacznego sprecyzo-

wania przez ustawodawcę kwestii stosowania prewspółczynnika jednostki organizacyjnej przy dokonywaniu zakupów (tak inwestycyjnych, jak i bieżących) przez gminę. Przepisy nie wskazują wprost, który prewspółczynnik (urzędu obsługującego gminę czy jednostki organizacyjnej) należy zastosować w przypadku wydatków ponoszonych na nabycie towarów i usług wykorzystywanych do działalności różnych jednostek organizacyjnych. Jednak, jeżeli od momentu scentralizowania rozliczeń VAT gminy i jej jednostek organizacyjnych gmina ponosi/będzie ponosiła wydatki inwestycyjne lub wydatki bieżące dotyczące inwestycji, które to inwestycje następnie są/będą przekazywane jednej z jednostek organizacyjnych, przy jednoczesnym braku możliwości bezpośredniego przyporządkowania wydatków inwestycyjnych i/lub wydatków bieżących do działalności gospodarczej (opodatkowanej VAT) i innej niż gospodarcza (niepodlegającej VAT), to przy odliczeniu VAT naliczonego gmina powinna zastosować prewspółczynnik właściwy dla jednostki organizacyjnej wykorzystującej zakupione towary i usługi na podstawie rozporządzenia MF z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sposobu określania zakresu wykorzystywania nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej w przypadku niektórych podatników w oparciu o dane właściwe dla tej jednostki organizacyjnej. W przypadku wykorzystywania inwestycji również do działalności zwolnionej z VAT, gmina jest/będzie zobowiązana odpowiednio do zastosowania przepisów dotyczą-

cych współczynnika VAT (tj. proporcjonalnego rozliczenia podatku zgodnie z przepisami art. 90 ust. 2-3 u.p.t.u.). W konsekwencji, w przypadku braku możliwości bezpośredniego przyporządkowania wydatków inwestycyjnych i/lub wydatków bieżących do działalności gospodarczej (opodatkowanej i zwolnionej z VAT) i innej niż gospodarcza (poza VAT), przy odliczeniu podatku naliczonego gmina powinna odpowiednio zastosować prewspółczynnik właściwy dla jednostki organizacyjnej wykorzystującej zakupione towary i usługi, a także współczynnik VAT danej jednostki organizacyjnej.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 26/01/2018
[0114-KDIP3-1.4011.462.2017.1.AM]:
Wydatków związanych z wypłatą
zasądzonych wyrokiem sądowym
zadośćuczynienia, odszkodowania,
renty oraz zasądzonych kosztów
sądowych i kosztów zastępstwa
procesowego nie można zaliczyć
do kosztów podatkowych**

Z przedstawionego opisu stanu faktycznego wynika, że wnioskodawca na mocy wyroku sądowego został zobowiązany do wypłaty na rzecz osoby poszkodowanej, będących skutkiem nieszczęśliwego wypadku zaistniałego przy wycince drzew, odszkodowania, zadośćuczynienia i renty oraz pokrycia kosztów sądowych i procesowych. Celem poniesionych kosztów związanych z zasądzonymi przez sąd odszkodowaniem, zadośćuczyni-

nieniem czy rentą wypłacanej osobie pokrzywdzonej nie jest uzyskanie przychodu, ani zachowanie lub zabezpieczenie źródła przychodów. Celem zapłaty jest bowiem zwolnienie się wnioskodawcy ze zobowiązań, a zapłata ww. świadczeń nie przynosi żadnego przychodu. Analiza przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego prowadzi do wniosku, że co prawda wypłata zasądzonych kwot wiąże się pośrednio z prowadzoną przez wnioskodawcę działalnością gospodarczą, jednak oceniając charakter omawianych wydatków nie można wykazać związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zapłatą tych kwot a uzyskiwanymi przez wnioskodawcę przychodami. W konsekwencji, poniesienie przez wnioskodawcę na rzecz osoby poszkodowanej wydatków z tytułu wypłaty zasądnionego odszkodowania, zadośćuczynienia i renty oraz wydatków z tytułu kosztów sądowych i zastępstwa procesowego nie stanowi kosztów uzyskania przychodów.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 25/01/2018
[0112-KDIL2-1.4012.514.2017.2]:
Zakres prawa do odliczenia podatku
naliczonego za media dotyczące
budynku urzędu gminy.
Prawidłowość stosowania przez
gminę stawki VAT za media dla
najemcy lokalu użytkowego**

1) Gmina, ponosząc wydatki związane

z budynkiem urzędu gminy, który wykorzystany jest zarówno do celów działalności gospodarczej, jak i do celów pozostających poza taką działalnością, i nie będąc w stanie bezpośrednio przypisać ww. wydatków wyłącznie i w całości do działalności gospodarczej, ma obowiązek stosowania proporcji określonej w art. 86 ust. 2a u.p.t.u. W konsekwencji, skoro budynek urzędu gminy nie jest wykorzystywany przez gminę do czynności zwolnionych z opodatkowania, to wyliczony na podstawie ww. przepisu art. 86 ust. 2a u.p.t.u. podatek naliczony, przypisany do działalności gospodarczej opodatkowanej VAT, podlega odliczeniu w całości.

2) Metoda powierzchniowa proponowana przez gminę wskazuje jedynie, jaka część (powierzchnia) budynku urzędu gminy może zostać wykorzystana do celów związanych z działalnością gospodarczą oraz inną niż gospodarczą, co nie jest równoznaczne z rzeczywistym stopniem wykorzystania zakupów związanych z jej funkcjonowaniem do wykonywania czynności w ramach działalności gospodarczej. Zatem, gmina dokonując odliczeń podatku z tytułu ponoszonych wydatków nie będzie uprawniona do stosowania sposobu określenia proporcji za pomocą metody powierzchniowej.

3) Czynność wynajmu lokali użytkowych podmiotom zewnętrznym oraz obciążanie najemców opłatami za zu-

żywaną w ww. lokalach energię elektryczną, energię ciepłą, infrastrukturę teleinformatyczną, dostarczanie wody i odprowadzenie ścieków, są czynnościami wykonywanymi na podstawie umów cywilnoprawnych i dla tych czynności gmina działa jako podatnik VAT w ramach działalności gospodarczej.

4) Świadczenie przez gminę usługi najmu wraz z dostawą mediów do lokali użytkowych, w sytuacji gdy najemcy są obciążani kosztami za zużyte media w postaci ryczałtu określonego w umowie oraz wynajmowane pomieszczenia nie posiadają odrębnych liczników, a najemcy nie mają możliwości wyboru świadczeniobiorcy w tym zakresie, stanowi jedno świadczenie kompleksowe. W konsekwencji, gmina, wystawiając fakturę za media dla najemcy lokalu użytkowego wynajmującego pomieszczenia w budynku urzędu gminy, nieprawidłowo obciąża za energię elektryczną według stawki VAT 23%, a za odprowadzenie ścieków według stawki VAT 8%. Powyższe wynika z faktu, że usługa najmu wraz z dostawą ww. mediów stanowi jedną usługę kompleksową i należy zastosować jednolitą stawkę podatku, jak dla usługi zasadniczej, tj. usługi najmu.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01